

Els dimonis segadors

Gurb

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Parròquia de Sant Esteve de Granollers
Emplaçament: A 100 metres de la carretera BV-4602, punt quilomètric 0'250

Coordenades:

Latitud: 41.98269
Longitud: 2.23773
UTM Est (X): 436853
UTM Nord (Y): 4648135

Classificació

Número de fitxa: 08100-223
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Autor de la fitxa: Jordi Compte
Data de registre de la fitxa: dv., 11/02/2011 - 01:00

Descripció

"Aquí explicaven que "hi ha uns plans molt grans que termenegen amb Gurb, els plans de Torroella, més enllà de can Pantano" una vegada va passar una cosa molt estranya a un pagès d'aquells plans. Tot el pla que en diuen de Torroella, el pobre home els havia de

segar tots, els camps, i no trobava segadors. El pobre pagès estava ben desesperat. En va passar un que no coneixien de res i el varen llogar. Tenia mala pinta però no podien deixar passar més temps: "S'havia de començar a segar, collons! Que el blat ja estava sec i es passava." Els va dir que faria tota la feina que li manessin i que aquells camps quedarien segats aquell mateix dia. L'amo no s'ho acabava de creure, però més valia això que res. Li van portar esmorzar i, va esmorzar. L'amo de la casa va dir a aquell noia:

- Què, sega o què fa, aquell?

- No, no- diu -. Encara no ha fet res!

Va pensar que potser havia fet malament de llogar-lo, però ja estava fet. Li van portar el dinar i igual. La noia va dir a l'amo:

-No ha pas fet res encara!

Però llavors ja s'hi va quedar l'amo. A la tarda s'hi va quedar ell per vigilar-lo. L'amo li diu:

- Home! Si anem portant teca i no segueu, tant se valdrà que marxeu!

- No friseu! Dintre de poc aquest blat, a tal hora, serà segat!

Ho va dir tant convençut que el pobre pagès va haver de callar

"Me cago amb l'ou!" Diu que arriba allà, cap a les tres, una munió d'homenets, que a aquells plans marxava tot el blat segat, lligat i arreglat. No sabia d'on sortien tants homenets, però no devien ser cap cosa bona. Era molt estrany tot allò.

Llavors l'amo es va espantar. Se n'havia de rumiar una de bona i ràpid ja que es va recordar que, amb aquell segador, havien fet el tracte que mentre tingué feina l'aniria fent, però que quan s'acabés tota la feina l'amo havia de seguir-lo i anar amb ell.

Hi havia una noguera molt grossa al mig del camp i li van dir:

- Ei, nostre amo! Hi va la noguera i tot?

I ell per donar-los tanta feina com pogués els va dir:

- Sí, sí. Sí que hi va!

Amb un cop de volant van tallar la noguera i tot. Llavors els la va fer serrar i apilar a la cabana per l'hivern. Ho van fer en un moment. Ja havien acabat la feina i havia d'inventar-se'n alguna altra.

Llavors la dona els va dir que amb un garbell gros havien d'omplir la cisterna d'aigua. Era una cisterna molt grossa que tenien allà a la vora de la casa. Havien d'anar allà a baix al Ter, i amb els garbells portar l'aigua per omplir la cisterna. I coi, no van pas poder! Ho van provar però ho van deixar. I mira que és estrany, perquè només portaven cada cop una gota amb el garbell, però amb la munió que hi havia la podien omplir! Ara, que van marxar ben cansats!"

Observacions:

Versió extreta del llibre "Gurb. Un poble arrelat a la terra." i basada en una explicació de Lluís Caralt de Gurb del dia 18 de juliol de 1989.

Bibliografia

AADD (2002). Gurb. Un poble arrelat a la terra. Edicions Àlber.

